

»Nej Tak,« gentog Præsten, og da han nu havde udrettet sit Ærinde, rejste han sig med det samme, bukkede og gik hurtigt bort.

Jytte var igen bleven tankefuld. Hendes agtpaa-givende Øjne havde med Forlegenhed set, at Fru Vilhelmine under hele Samtalen havde betragtet den smukke unge Præst med et aabenlyst Behag. Stykke for Stykke havde hun taget hans Person op til en nærgaaende Vurdering. Jytte havde tilsidst ikke vidst, hvor hun selv skulde gøre af sine Øjne.

»Tænk, at Enslev kommer hertil!« sagde Fru Bertha. »Jeg kan næsten ikke forstaa det; men det maa jo være rigtigt, naar han siger det. Hvad var det forresten han hed, jeres ny Præst?«

»Gaardbo.«

»Ja — det er rigtigt. Jeg husker nu, jeg har set Navnet et Par Gange i Referater af politiske Møder. Er han ikke temmelig yderliggaaende?«

»Han er vist nærmest Socialist. Det er ogsaa mest de Fattige her paa Egnen, der hører ham. Han skal forresten præke saa kønt. Men vi omgaaes ikke. Han har et Par Gange været inde paa Kontoret hos John, men rigtig Visit har han aldrig gjort. Han er lidt sær, som man ogsaa nok kan se paa ham. Han har ikke gjort Visit hos en eneste Familje og tager ikke ud i Selskaber. Han er heller ikke gift.«

»Er han allerede Enkemand?«